

også de udviklingsmæssige, sociale, kønsmæssige og miljømæssige konsekvenser af deres aktiviteter.

Der er bestræbelser på at opmuntre virksomhederne til et godt medborgerskab, og man vil i FN fremme det globale partnerskab med de private virksomheder. Det er jo dem, der skal sørge for, at der kommer øget produktion, flere arbejdspladser, således at ulandene får glæde af den øgede frihandel og markedsadgang, ellers er det jo ikke så meget værd.

Jeg er også sikker på, at i den Global Deal, som man kalder det, vil man være med til, at andet punkt er bekæmpelse af fattigdom og nød, fordi for mange mennesker fortsat lever i fattigdommen, og det er her, jeg synes, man kører billigt.

Vi ved jo, at Socialdemokratiets statsminister i januar 2001 sagde, at Socialdemokratiets politik er, at bistanden skal være på 1 pct. af bruttonationalproduktet. Det stod jo Jyllands-Posten – var det 7. eller 8. januar 2001?

Regeringens politik er, at bistanden skal være på 1 pct. af bruttonationalproduktet, så hvorfor skal man stille sig op her og sige, at det er dog så trist, så trist det hele. Det er altså dér, hvor Socialdemokratiet selv ville hen. Det kan godt være, at SF og Det Radikale Venstre kan finde det trist, men Socialdemokratiet kan da ikke finde det trist.

Det giver os altså også basis for at være den ledende kraft i det videre arbejde, fordi vi ligger i spidsen, og fordi vi kan være med at trække de andre lande op til de 0,7 pct., som vi håber på at få fastholdt og skærpet, men det bliver svært. Det bliver svært. Og der ville det jo være udmærket, hvis oppositionen havde støttet op i stedet for at splitte sig af indenrigspolitiske grunde.

Kl. 19.15

Det tredje punkt i Global Deal er styrket demokrati og god regeringsførelse, det er det, den tredje verden skal give, for uden god regeringsførelse kommer der ingen investeringer; hvem i alverden vil investere i et land, når man ikke aner, om pengene, virksomhederne eller landbruget bliver beslågt 3 dage efter?

Det fjerde er, at vi må sikre et bedre miljø, en forsvarlig bæredygtig udvikling globalt. Som jeg sagde i min tidligere tale i dag, er det jo forudsætningen for, at det ikke går galt over hele kloden, at vi sørger for at bekæmpe verdensfattigdommen gennem øget produktion.

Så jeg er i virkeligheden ret overbevist om, at man i det store og hele er enig med regeringen i synspunkterne, og at man også er tilfreds med den procent, vi har, det er den, man omtaler i sin dagsorden; man siger: Det er dog drastisk. Men vi er altså på det punkt, hvor oppositionens dagsorden er; præcis der, hvor oppositionen gerne vil hen, er vi, og så skulle oppositionen jo være lykkelig og slutte sig til i stedet for at ville splitte Folketinget i så vigtig en sag.

Omkring de globale skatter skal jeg sige, at der er et FN-arbejde i gang. Dér afventer regeringen den rapport, der kommer, men man skal selvfølgelig være opmærksom på, at mindre skat på valutahandler vil ramme såvel de samfundsgavnige valutatransaktioner som de ikke-samfundsgavnige, og det er vigtigt, at innovative finansieringskilder ikke forrider markederne, udløser store administrative omkostninger og skaber yderligere byrder for udviklingslandene.

Når det er sagt, vil vi selvfølgelig afvente rapporten, men vi skal altså passe på, at vi ikke for elsker os i en skat, der øger bureaukratiet og øger det internationale samfunds opsynsvirksomhed og derved taber en masse penge fra den aktive handel.

Spilleregler mod spekulation måske i forbindelse med ECOSOC i FN kunne være en mulighed, men direkte nye skatter på valutahandler er altså ifølge de undersøgelser, som jeg også mener den gamle regering var med til at se på, til skade for samfundsgavnige transaktioner.

Omkring de fattigste lande i verden skal jeg gøre opmærksom på, at det, det drejer sig om i forbindelse med verdenstopmødet, jo bl.a. er at forpligte sig til en større støtte til de fattigste lande i verden. Der er målsætningen, at ud af de 0,7 pct. af BNI i bistand, som man skal op på, skal de 0,15-0,20 pct. gå til de fattigste lande, LDC-landene. Der ligger den danske regering over 0,20 pct. til de fattigste lande i forvejen.

Men det er også en væsentlig ting, som Kristeligt Folkeparti var inde på det, at man går ind og støtter de fattigste lande f.eks. med den gældslettelse, som Kristeligt Folkeparti og regeringen er enige om er en af vejene til at komme videre, en gældslettelse i forbindelse med en betingelse, en betingelse, som går ud på, at man selv skal have en national fattigdomsbekæmpelsesstrategi i landet i forbindelse med gældslettelsen. Ellers risikerer man jo bare, at der kommer en ny gæld, som ikke har lettet vilkårene for nogen i mellemtiden.